



Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 11. Sapientia Dei, Christi, Figuræ. De eadem. Sapientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

XI.
Sapientia Dei, Christi.

Figuræ.

Dillos quoque Cherubim aureos. Ex. 25. 18. Hi Cherubini significant angelos, qui sunt quasi stipitatores Dei. Hinc gestant quatuor stemmata, & insignia, Domini sui Ezech. 1. 10. Species aquilæ significat Dei sapientiam. Homo bonitatem, mansuetudinem, & clementiam. Bos iustitiam religionem, & cultum ei debitum; quod scilicet bobus, aliisque victimis, sit colendus. Leo fortitudinem, & potentiam. Cornelius hic. Aquila sapientiæ Symbolum: aquila enim, ut ait Plinius l. 36. c. 3, clarissima est oculorum acies.

De eadem sapientia.

Obsecro, Domine, non sum eloquens ab heri, & nudius tertius. Ex. 4. 10. Etsi enim eruditus esset omni sapientiâ Egyptiorum. Actor. 7. 22. tamen ab heri, & nudius tertius, postquam Deum loquentem audivit, intellexit ruditatem suam. Stengelius t. 1. iudic. div. c. 21.

Devoravit virga Aaron virgas eorum. Ex. 7. 12. Sic & sapientia Dei devorat, & consumit, omnem sapientiam hominum. Stella de contemptu &c. p. 1. c. 36.

Diviserunt sibi vestimenta mea. Pl. 21. 19. Vestimentum ejus, quod non erat confutum, sapientiam ejus coelestem possumus approbare. Nostrum enim confuitur: quia quaeritur, & per partes acquiritur. S. Ambros. hic l. 3.

Ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum. Prov. 8. 30. 31. Quem alium arbitrari possum ludum in eo, nisi dilectionis gaudium? Ludus enim erat amabilis Deo Patri; videre in sapientia sua, quæ facturus erat. Primò beatam cœli curiam, pulchramque Republicam denis Angelorum ordinibus distinguendam: deinde visibilem Mundi hujus architecturam, sphericam cœli cameram. &c. Nam de his omnibus ait Evangelista Joannes 1. 4. quod factum est, in ipso vita erat. Quid verò est, quod addit? *& delicia mea &c.* Nisi quòd jam tunc in eadem sapientia provisum & hoc erat, in humana acquiesceret natura; & caput hominum effecta, sanctorum, & sapientium, sibi met consociaret sibi in suis deliciis agmina? Hæc, inquam, videre, antequàm fierent, ludus erat DEO, & sapientiæ ejus; ludus festivus, ludus jucundus, ludus deliciosus. At verò de hujusmodi gaudere, hæc omnia spectare cum hilaritate, in cordis amplitudine, amor est sapientiæ; amor studiosus, amor sanctus; quem supra Spir. S. esse diximus. Rupertus div. offic. l. 11. c. 8.

Meliora sunt ubera tua virò. Cant. 1. 1. q. d. tua tantum divina ubera cupio: nam terrena, & mundana, respuo. Nam, ut ait Philo Carpath. doctrina sacra præstat cuicumque doctrinæ humanæ. Illa procedit à sapientia, quæ de sursum est; velut lac ab uberibus Dei fluens: hæc verò ex imo est terrenæ sapientiæ; instar vini, quod è terra nascitur; mentem exturbat, noxios vapores in capite efficit. de Ponte hic Exh. 7. §. 3. Quantumcumq; sapiamus, quam diu in corpore

sumus ad illam Dei sapientiam infantulis abecariis similes fumus: & nobiscum bene agitur, si vel prima ejus elementa consequamur. S. Rupertus l. 4. c. 30. in lib. Reg.

Omnes artes subserviunt divinæ sapientiæ; & inferior scientia rectè ordinatà ad superiorem conducit. Richardus à S. Viçt. l. 2. c. 4.

Liber vitæ est sapientia Dei; in qua rectè omnes electi dicuntur scripti, & ad vitam æternam sunt prædestinati: ipsa namque prædestinatio, ipsa est sapientia. Id. in Apoc. l. 1. c. 9.

Eadem sapientiâ, quæ cuncta ex nihilo creata sunt, nè deadeant in nihilum, gubernantur. Sim. Cass. l. 1. c. 1.

§. XII.

Sapientia Mundi in rebus malis terrenis.

Bubonem, & mergulum &c. Levit. 11. 17. Noctua in nocte volat, & diem odit; quam non videt propter visus debilitatem. Et significat sapientes Mundi; qui cœci sunt in spiritualibus, videntes in temporalibus clarè. Hugo Card. hic.

Fili insipientes sunt, & vecordes &c. Jer. 4. 22. Sapientes sunt, ut faciunt mala; bene autem facere nescierunt. Pisces in aqua velociter se gyant, & movent; ab aqua extracti velut mortui sunt. Sic filii sæculi in vanitate prudentes, astuti, & agiles, sunt: extrahere illos ad spiritualia; torpent, languent, velut mentis inopes. Vespertilio nescit die volare, nisi nocte. Diez Sabbatho D. 4. Quadr.

Nos autem non spiritum hujus Mundi accepimus. 1. Cor. 2. 12. Spiritus Mundi potest dici sapientia hujus Mundi, & amor Mundi; quò impellitur homo ad agendum ea, quæ Mundi sunt. S. Thom. Aqu. hic Lect. 3.

Frates, nolite fieri pueri sensibus; sed malitiâ parvuli estote. Deus enim vult vos ad res terrenas stultos esse; sed ad cœlestia prudentes. S. Athanasius Alex. lib. de virginit.

Quantò magis foris es sapiens, tantò magis intus stultus efficeris. S. Bernardus s. de miseria hum.

Noctuarum oculis similes habentur sæcularis sapientiæ possessores: nam & illarum aspectus noctibus quidem ærior est; exortò autem sole cœcatur: sicut istorum, cum sit acutissimus ad contemplandam vanitatem sensus; erga inquisitionem veræ lucis hebescit. S. Basilus Cæsar. hexam. l. 8.

Appendix.

Fili sapientiæ Ecclesia justorum. Eccl. 3. 1. Nota: vox *filii* apud Hebræos cum jungitur Genitivo præmii, vel pœnæ; idem est, quod *dignus*: ut filius gehennæ, est dignus, & reus gehennæ; filii regni, sunt digni regnò cœlesti. Cum verò vox *filii* jungitur Genitivo virtutis, aut vitii; idem est, quod studiosus, & discipulus; qui studet virtuti, aut vitio. Hic enim ex virtute virtuosus, vel ex vitio vitiosus, se efficit, & efformat: ut ex virtutis, aut vitii, institutione, vel illecebrâ, quasi ex semine, progratus censeferi possit. Filii ergo sapientiæ sunt, qui student sapientiæ; qui sapientiæ dicamina avidè hauriunt. Cornelius hic.